

skede det fra sig, og der er jo ikke gjort noget Forsøg i saa Henseende paa at faa en Forandring af Grundloven gennemført. Naar den ærede Indenrigsminister i sine Bemærkninger i Gaar fremkom med den Udtalelse i Anledning af min Forespørgsel om, hvor vidt man kunde vente, at et Forslag til en Forandring af Grundloven angaaende det her foreliggende Forhold vilde blive forelagt i den næste Valgperiode, saa er det muligt, at jeg ikke kunde vente at faa noget Svar og ikke havde nogen Ret til at vente Svar paa et saadant Spørgsmaal. Men jeg vil da gerne tillade mig at sige, at jeg ikke har stillet mit Spørgsmaal for der- ved paa nogen Maade at have villet genere den højtærede Indenrigsminister, og heller ikke har jeg villet spørge om noget, som jeg fra mit Synspunkt ansaa for at være uberegtiget. Da den ærede Minister omtalte dette, mente han jo ogsaa i Begyndelsen, at han ikke vilde svare paa det, men jeg fik dog for mit Vedkommende senere hen mere end Svar nok, og et tydeligt Svar. Jeg paastikker Udtalelsen fra den højtærede Minister, hvilken Udtalelse efter min Mening var aaben og klar. Svaret gik ud paa, at hvis vi overhovedet fik en Grundlovsforandring angaaende dette Spørgsmaal, vilde det i alt Fald vare en søje Tid. Det var i alt Fald nok for mig, thi vi kunde jo altsaa ikke vente den i den nærmeste Tid, om vi overhovedet faa en Grundlovsforandring paa dette Punkt. Jeg skal siden komme til at omtale dette nærmere, naar jeg kommer til at imødegaa nogle Udtalelser fra den ærede Ordfører, da de komme i Strid med de Udtalelser, som fremkom fra den ærede Ordfører. Naar det grundlovmæssige i det foreliggende Forslag er bleven nærmere omtalt baade af den højtærede Indenrigsminister og af den højtærede Ordfører, som jo paastaar, at de staa paa det samme Standpunkt angaaende dette Spørgsmaal, maa jeg henlede Opmærksomheden paa, hvad der tidligere er udtalt af Landstingets Ordfører, nemlig at det foreliggende Forslag ikke stemmede med Grundloven, og det heller aldrig er blevet paastaet. Den ærede Minister slutter sig dertil og siger, at det foreliggende Forslag er en Indskrænkning, som ikke kan begrundes efter Grundlovens Ord. Saaledes udtalte den højtærede Indenrigsminister sig i Gaar, hvorimod den ærede Ordfører siger, at det kan rummes inden for Grundlovens Ramme. Baade den højtærede Minister og Ordføreren i Landstinget ere altsaa ikke enige med Ordføreren, det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Wøsten). Der er endog saa fremkommet en Udtalelse, som gik ud paa, at det foreliggende

Forslag kunde begrundes, som om det skulde være en Slags autentisk Fortolkning af Grundloven. Maa jeg med Hensyn til dette Spørgsmaal sige, at hvad enten det skal bestrages som en autentisk Fortolkning eller ikke, er det jo dog saaledes, at det i Virkeligheden bliver en saadan, og man har ikke Ret til at fortolke Grundloven autentisk paa den Maade som her foreslaet. Vil man ind paa en autentisk Fortolkning, vil det med andre Ord sige, at man udtaler, at den og den Bestemmelse i en Lov fremtidig skal læses og forstaaes saaledes. Dette forstaar jeg ved en autentisk Fortolkning, og det har man ikke Lov til at gøre ved en almindelig Lov, naar det angaar Grundloven, thi det skal behandles og vedtages paa grundlovmæssig Maade, nemlig paa den Maade, som Grundloven foreskriver om Grundlovsforandringer. Thi hvad vil det ellers føre til, hvis det kunde ske ved en almindelig Lov? Det vil føre til, at man vil udstrække denne Fortolkning til andre Grundlovsbestemmelser. Hvad siger nemlig Forslaget her baade i Realiteten og i formel Henseende? Det siger dette, at naar man ikke er tilfreds med den Valgordning, som dette Lovforslag foreskriver, kan man forandre lidt eller meget, som man vil, uanset Grundlovens Bestemmelser. Det er vistnok uomtvisteligt, det staar man i Begreb med at gøre, og hvad vil det føre til, naar dette anvendes paa andre Grundlovsbestemmelser, hvilket man har lige saa god Ret til? Der har desværre været megen Strid om Grundlovens § 49, som siger, at forinden Finansloven er vedtagen, maa Skatterne ikke opkræves. Dersom man nu vedtog en Lov — og det har man jo lige saa god Ret til som til at vedtage denne Lov — som sagde: Hvis Folketing og Landsting ikke kunne enes om en Finanslov, udsteder Regeringen en provisorisk Finanslov, og saaledes skal Grundlovens § 49 læses for Fremtiden, saa havde man lige saa god Ret til det som til at fortolke Grundlovens § 32, som man nu gør i det foreliggende Forslag. Med Hensyn til Fortolkning af Grundloven og Valgloven synes det mig, at Flertallet ogsaa er gaaet noget videre end Regeringen. Et gammelt Ord siger, at den ene Fejl fører den anden med sig, og saaledes er da det ærede Udvalgs Flertal ogsaa gaaet videre paa Fortolkningens Vej med Hensyn til Valglov og Grundlov. Der staar i Grundloven, at Valget skal foregaa i Valgkreds, og Valglovens § 33 siger, at Valgene til Folketinget foretages i de for samme anordnede Valgkredse, det vil med andre Ord sige, at efter Valgloven skulde Valgene foregaa i